

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

ună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru România:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Traia Poplădoi Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole neîncercate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss din strada „1848”.

Alegerile.

(S.) Chestia care preocupă astăzi cercurile politice maghiare e chestia arzeitoare a viitoarelor alegeri pentru dieta maghiară.

Când se vor face și cum se vor face? Va muri dieta actuală de moarte naturală, — împlinindu-și deputații lui Bánffy (pentru că reprezentanții ai popoarelor țării nu pot fi numiți) întreg, și anul al cincilea de serviciu credincios ca mamelu ai guvernului, — sau „i-se vor stinge zilele înainte de vreme, ca și la dietele premergătoare? Pentru că în timpul din urmă cam toate au fost închise înainte de vreme.

Un comunicat semioficios ne-a spus zilele trecute, că prim-ministrul Széll nu s'a gândit încă la alegeri. De aici ar urma, că dieta actuală va fi închisă la termen, sau cum am spus mai sus, va muri de moarte naturală. Faptele dovedesc însă contrarul. Pretutindenea în țară se organizează partidele și se pregătesc de lupte electorale, în prima linie partidul guvernamental; și pretutindenea în țară, unde comiții-supremi nu sânt tocmai de nădejde și nu posed deplina încredere a actualului guvern, sânt înlocuiți cu alții. Ceea ce înseamnă, că prim-ministrul Széll nu vrea să dea din mână, odată cu capul, înaintea de alegeri, ministerul de interne, pe care-l ține în mod interinal, ceea ce e arătat de vederea, că dl Széll vrea să conducă alegerile în persoană, dat fiind că numai așa poate să-și formeze un parlament pe sprâncenă.

Cu aceea deci, că viitoarele alegeri când se vor face, nu sântem în curat; și cea mai sănătoasă și mai acceptabilă combinație, scoasă din mutismul guvernului, manifestat în privința aceasta, pare a fi următoarea, făcută de unele cercuri politice maghiare: Totul depinde de rezultatul pe care-l vor da alegerile începute tocmai acum pentru reichsrath-ul din ceealaltă parte a monarhiei. Dacă prim-ministrul austriac va fi atât de norocos, să poată devaliza și parlament dornic de muncă și capabil de muncă, și parlamentul acesta va alege fără pedecă delegațiunile și comisiunea pentru cuotă: dieta maghiară își va continua, în actuala sa formațiune, lucrările, până la vară, ear' noile alegeri se vor face la termen, adică la toamnă. Dacă însă, — posibilitate care nu e eschisă, — noul parlament austriac va intra în urmele vechiului austriac și denegând funcționarea, nu va alege delegațiunile, nu va alege comisiunea pentru cuotă, nu va vota nimic, dar' absolut nimic actualului guvern austriac: situația se schimbă cu desăvârșire în Austria și urmarea acestei schimbări va fi trimiterea dietei maghiare acasă, și ordonarea alegerilor noi, lucru ce se poate întâmpla prin Martie, prin Aprilie. Pentru că în cazul acesta, lucruri mari se vor întâmpla în monarhie, și guvernul maghiar vrea să aibă un parlament mai omogen, ca să zicem așa, pentru a putea întâmpina orice eventualități.

Dar' în cele din urmă, pe noi puțin ne privește, dacă se fac alegerile dietele în Martie sau în Septembrie, — pentru că în anul ce vine negreșit că trebuie să se facă, — ci mult mai mult ne interesează modul, cum se vor face aceste alegeri, în era nouă, sub un regim al „legii, dreptului și dreptății”, — ear' în privința aceasta sântem mai lămurii, decât în ce privește ceealaltă parte a întrebării.

Răspundem deci la sursc: se vor face ca și până acum, pe scurt: între baionete, poate cu vărsare de sânge. Dovadă, alegerile parțiale, făcute sub actualul guvern. Dovadă, cei mai recent alegeri a lui Gajdár, în cercul Beiușului, cerc care până aci nici nu auzise de numele actualului său reprezentant. Ear' cu candidații octroați din centru, trimiși cu de-așila pe capul alegătorilor, cum s'a întâmplat și cu Veszti-Weisz la Sebeșul-săseș: alegerile pot să fie legale, după forme, dar' libere și curate la nici un caz nu pot fi numite, ori-cât de mult se se laude actualul prim-ministru maghiar cu legea sa de spre judecătoria curială în chestii electorale și cu perfecta libertate la alegeri.

În fața faptelor date situația e deci clară pentru noi. Nu s'a schimbat nimic, n'avem nici noi nimic de schimbat din hotărârile noastre din trecut. Am decretat pasivitatea, siliți de împrejurări; astăzi împrejurările sânt aceleași, avem deci să observăm și mai departe pasivitatea față de alegerile dietei. Dar' să o observăm și să o executăm în sensul strict al cuvântului.

Sibiu, 17 Dec. n.

Din Austria. Ziarele, atât cele maghiare, cât și cele austriace, încep să facă necrologul actualului guvern din Austria, prezidat de Dr. Körber. Se dă ca pozitivă știrea, că prin Ianuarie, sau cel mult Februarie, dl Körber va trebui să-și facă giamantanul pentru a înmulți numărul celor ce folosesc titlul de „fost ministru-president”. Retragera ministrului-president austriac Körber e impusă de situația pe care el singur și-a creat-o. A recurs la ultimul mijloc pentru salvarea rețelilor din Austria, la dizolvarea și compunerea de nou a parlamentului; și cum alegerile noi nu vor da un parlament dorit de dl Körber, va fi silit să tragă consecințele.

Din parlament. Dieta maghiară va mai ține, probabil, numai astăzi ședință, ear' de mâine va lua vacanțe până la 15 Ianuarie anul ce vine. În ședința de astăzi va fi discutată o parte mai puțin însemnată din buget, ca după vacanțe dieta se poate intra imediat în discutarea bugetului ministrului de interne, resortul cel mai însemnat și tema pe care se va provoca discuție nouă în chestia națională. Dieta e silită să iee de mâine vacanța, fiindcă o parte foarte însemnată de deputați, aparținători diferitelor partide, au părăsit capitala țării, și abia mai sânt rămași atâția, ca se poată da numărul cerut pentru aducerea de concluse valide.

Kállay în Bosnia. Se știe, că ministrul com. de finanțe și totodată guvernor al provinciilor ocupate, Kállay Béni, care de câteva săptămâni face călătorii de inspecție prin Bosnia și Hercegovina, a început tratative cu cei de legea gr.ort. din aceste provincii, pentru a le da un fel de autonomie bisericească, dorință de mult exprimată din partea credincioșilor acestei biserici. Cu Mohamedanii însă, cari asemenea cer autonomie pe seama legii lor, nu vrea să trateze dl Kállay, probabil pentru faptul, că Mohamedanii au umblat să-l acuze la Monarch, ba chiar și la Tarul Rusiei. La tot cazul, e dovedită o stare destrăbălată de lucruri în Bosnia și Hercegovina, când însuși guvernorul trebuie să meargă la fața locului pentru a îndrepta ceea ce au stricat subalternii sei.

Monument lui Barițiu!

În chestia ridicării unui monument la groapa marelui nostru arii, serie „Unirea” de ieri, sub titlul „Spiritul de jertfă” următorul articol:

Comitetul „Asociațiunii” se va ocupa zilele aceste cu o propunere deamă, înălțătoare de inimă.

E vorba de ridicarea unui monument la groapa marelui nostru Barițiu. E vorba de achitarea unei elementare datorii de recunoștință față de luptătorul neobosit, istoriograful savant, idealistul părinte al gazetăriei românești.

Cu respect plecăm condeiul nostru în fața celui dintâi gazetar român, cu recunoștință ne închinăm istoricului cu durere de neam, cu admirație privim dunga de lumină, ce a lăsat în urmă-i cel mai distins bărbat al generației, care apune.

Și cumpănindu-le aceste toate, un simțământ de rușine ne cuprinde, gândindu-ne, că mormântul lui Barițiu — fost president al „Asociațiunii” și al „Academiei Române” — e uitat și părăsit; și entusiastul apărător al neamului nu are nici măcar „la cap o cruce”.

„Asociațiunea” și „Academia” sânt chemate în primul rând a împodobi mormântul fostului lor președinte, ear' lor li-se alătură cu dragă inimă întregul popor românesc, căci Barițiu al nostru a fost, al tuturor.

E justă și e deamă această procedură, cătă vreme erudițiunea lui Barițiu merita onoarea, de a fi apoteozată de cele mai înalte instituțiuni culturale ce avem.

Nu ne îndoiim, că „Asociațiunea” va fi la înălțimea ei în desbaterea acestei propuneri și așteptăm cu încredință ei, care va afla un cald răspuns în piepturile românești.

Vom pune crucea lângă cruce și vom ridica un monument, — cât de modest se fie, — dar' monument, care să spună generațiilor viitoare, că am știut să dăm Cesarului, ce este a Cesarului.

...Și vre-un nepot al generației viitoare, când va trece pe lângă biserica din „poarta Turnului” își va descoperi capul înaintea votului de pietate, ce părinții lui l-au adus neuitatului Barițiu.

Va zice vre-un pesimist: noi nu ne știm însuși! pentru ideea de frumose!

Ar fi trist, când acest glas cobitor ar spune adevărul. Și ne-am putea asunde dinaintea Unurilor, oari în trei săptămâni au adunat aproape 40.000 cor. pentru statua lui Vörösmarty. Ei ridică statue și noi să nu fim în stare să ridicăm măcar un modest monument la groapa atât de scumpă nouă!

Barițiu ne-a jertfit totul — nu a fost clipă în care inima lui să nu fi bătut alături de inima poporului românesc; nu este gir în istoria lui, din care să nu transpire cea mai profundă dragoste de neam — și nu am fi fost vrednici să-l avem, dacă ne-am retrage de sub acest miez debut al recunoștinței.

Sântem datori a păstra amintirea bărbatilor, cari au trăit și au murit pentru noi, la din contră nu am meritat să-i avem, — din contră — de ce Barițiu; le-a pus în fruntea povelniciului celor căzuți în '48, și azi e rîndul nostru să le punem drept apel la colecta monumentului lui.

O emoție înălțătoare ne cuprinde, cum nu ne-a cuprins de ani.

Spiritul bărbatului de muncă, ne inspiră dragoste din ceealaltă lume.

Vedem cum micile noastre miserii dispar, cum păretele despărțitor dintre frați și frați dispăre și fiecare cu dragă inimă aduce obolul seu pe altarul memoriei lui Barițiu.

Aceasta este caracteristica bărbatilor cu adevărat mari.

Modul lor de gândire generos ne atinge, ca un răsărit și sănătos curent de aer, și sub impresia lui, uităm micile noastre împărechieri zilnice.

Aceasta este succesul moral, ce fiecare l-am avut în fața unei acțiuni atât de frumoase.

Și, Doamne, cât de recreator ar fi acest succes moral, în aceste vremuri de apatie și dismembrare...

Din lumea lui de nemurire spiritul modest al muncitorului neobosit, privește cu un zimbet de bunăvoință; Barițiu grăește din ceealaltă lume.

N'am căutat nici-odată aura popularității; nici n'am rîvnit după podoabe și monumente.

Este adevărat, că sânt casuri când dacă vei cere un pahar de apă îți va da un pahar gol; așa de pildă, dacă vei face această cerere într-o prăvălie de siclării. În casa unui țeran însă nu se va întâmpla aceasta, căci țeranul n'are cînciprezece feluri de păhare: păhare de vin, păhare de apă, de șampanie, de licoruri, etc. etc.; țeranul are de obicei, nu un singur fel de păhare, ci chiar un singur pahar, și ori-ce l'ai cere tot în el îți pune; așa că dacă îi vei cere un pahar de vin îți-l va da din de vin și dacă-i vei cere un pahar de apă îți-l va da din de apă.

Țeranul n'are nevoie de diferențiere, pentru că n'are ce să diferențieze.

Prăvăliași însă, negustorii de siclării și oamenii cu dare de mână, cari au nu numai multe păhare, ci și multe feluri de păhare, pot să aibă nevoie de diferențiere. Totuși diferențierea nu se poate introduce în limba literară până-când n'ajunge consfințită de popor, sau cel puțin de monumente literare.

Cu alte cuvinte și cu înțelesul de întrebunțare trebuie a se zice tot:

Un pahar de apă.

E curios de știut însă, că fel de diferențiere, sau cu ce înțeles zic și scriu unii:

Depou cu lemne.

Magazin cu manufacturi?

Înțelesul aici nu poate fi decât acela de întrebunțare: se zice magazin de manufacturi precum se zice perie de cap sau perie de haine sau cuțit de masă și nu se poate zice magazin cu manufacturi sau depou cu lemne, precum nu se poate zice:

FOIȚA „TRIBUNEI”.

De, sau cu?

Întrebarea este, cum e mai drept să se zică: un pahar de apă sau un pahar cu apă?

Întrebarea vine, pentru că și auzi dar' și vezi chiar scris pe firme:

Depou cu lemne
Depou cu vinuri
Magazin cu coloniale.

Și când știi că magazin, ori-care ar fi originea lui, arabă ori nearabă, dar' deocamdată la noi vine din franțuzește; și când te gîndești că în franțuzește se construiește urmat de prepozițiunea de:

Magazin d'épiceries
Magazin de blé

precum și

Le depôt du vin etc.

te gîndești: Doamne, se vede că nu e glumă, e lucru serios; se vede că geniul limbii românești cere neapărat ca în loc de de să se pună cu.

Ce să faci atunci? Te adresezi la geniul limbii românești și întrebi: când se întrebunțază cu și când de? Și ce găsești?

Găsești de pildă:

Cu înțeles de amestec:

Carne cu varză
Jepure cu măsline
Brînză cu smîntînă, etc. etc.

Te întrebi: întră aci un pahar cu apă?

Dacă acesta e înțelesul, atunci apa ar trebui să fie amestecată cu paharul, sau paharul cu apa, ceea-ce nu este.

Cu înțeles de întovărășire:

Car cu boi
Cismă cu pinteni
Cloacă cu pui
Biserica cu sfinți
Puțul cu plopi
Hanul cu tei
Cuibu cu barză

Te mai întrebi: întră aci un pahar cu apă?

Dar' cum se între? Aci cu are înțeles de adaos, arată ceva exterior, pe când apa e chiar în pahar. Aci cu înseamnă plus, sau cum îl traduc dascălii în școală: și cu; adică se pune cu pentru a arăta că este ceva și cu ceva: cloacă și cu pui, car și cu boi, cuib și cu barză, etc. Ar fi dar': pahar și cu apă. Dar' nu e acesta înțelesul, căci apa e în pahar.

N'am găsit încă înțelesul și totuși acestea sînt casurile frecvente în care se întrebunțază cu între două substantive, adică aceste sînt casurile când, fără știrea gramaticilor români, prepozițiunea cu întovărășind un substantiv formează un atribut.

Să vedem dar' întrebunțările lui de:

1. De, cu înțeles de măsură:

O oca de carne
Un pumn de făină

Un car de fîn
Treie sticle de vin
Patru stănjini de lemne, etc.

2. De, cu înțeles de origine sau calitate:

Pânză de cânepă
Carne de vacă
Dulceață de prune
Cisme de imprumut
Cai de furat
Giorbă de pasere, etc.

3. De, cu înțeles de întrebunțare:

Cal de trăsură
Perie de cap
Cuțit de masă
Facile de Paști, etc.
Casă de bani
Grajd de cai.

4. De, cu înțeles de cuprins, sau de plin:

O pungă de galbini
O lulea de tutun
O oală de lapte
Un căus de făină
Două căruțe de nésip
O căciulă de ouă
O gură de apă
Un gât de țuică etc. etc.

Din aceste patru categorii de înțelesuri în cari găsim pe de, este oare vre-una la care am pute alături espresieiunea un pahar de apă?

Să vedem:

1. Cu înțelesul de măsură se poate zice foarte bine, adică chiar trebuie să se zică: Un pahar de apă,

adecă atîta apă cît încapă într'un pahar, precum când s'ar zice:

Un pumn de făină

se înțelege atîta făină cît încapă într'un pumn.

Și nu s'ar pute zice:

Un pahar cu apă

decăt numai în cazul acela, când împreună cu apa s'ar da și paharul.

Vrea să zică, deocamdată constatăm, că în acest caz de invinge pe cu.

2. Cu înțelesul de origine sau calitate nu se poate lua espresia un pahar de apă, căci paharul nu e din apă, cum ar fi de pildă: dulceața din prune.

3. Cu înțeles de întrebunțare se poate zice:

Un pahar de apă,

precum se zice

Grajd de cai

Casă de bani.

În acest caz însă vorba nu mai este despre apa din pahar, ci de paharul în care este apă.

Tocmai acest înțeles a îndrituit pe unii să facă diferențierea între

Un pahar de apă

și un pahar cu apă,

zicînd, că dacă cerem de pildă: un pahar cu apă ni se aduce un pahar plin cu apă, pe când dacă cerem de pildă: un pahar de apă ni-se aduce un pahar gol.

Și cei-ce susțineau asemenea lucru nu erau cu totul lipsiți de dreptate, numai nu știau unde să-și-o caute.

»Ceea-ce am făcut, a fost datorința mea s-o fac, și eu sunt cel dintâiu, care simțesc mângâierea muncii.

»Dar dacă totuși voiți să ridicăți monument, nu 'mi-l ridicăți mie, ci epocii în care am trăit, *spiritului de jertfă*, de care am fost condus eu și soții mei de luptă.

Acestui spirit de jertfă mă închin din cealaltă lume... și vi-l las vouă și neamului întreg cea mai scumpă moștenire...

Revista esternală.

Burii învingători.

Când în general se credea, că țările Burilor sunt aproape supuse și pentru Buri nu mai este nici o speranță, au sosit zilele acestea știri în Europa, că Burii nu numai au raportat o mare învingere asupra Englezilor, dar că ei desvoaltă în toate părțile o mare activitate și sunt în avantaj.

Învingerea, despre care am dat știri și noi în nrul ultim, au raportat-o Burii la dealul *Magalies*. Oastea considerabilă a generalului *Clemens* a fost zdrobită; au căzut în luptă o mare mulțime de soldați și ofițeri superiori, iar la vre-o 500 au căzut în captivitate.

Știrea despre pierderea aceasta a produs în Londra o mare consternație; ziarele o caracterizează de o mare catastrofă adăugând, că prin aceasta se dovedește, că stăm încă departe de supunerea totală a Burilor.

Aceasta se vede și de acolo, că în mai multe părți s'au ivit nouă este considerabile de Buri și la *Modderfontein* (în Orange) și la *Komatipoort* au raportat învingeri tot Burii, iar generalii buri desvoaltă o activitate intensă pentru a organiza suveranitatea.

Starea critică se vede și de acolo, că *Kitchener*, după cum se deosebește din Londra, a cerut trimiterea urgentă de nouă trupe, iar consiliul ministerial englez a decis să se cheme sub arme toate rezervele.

Chestia chineză.

Din Tien-Cin se deosebește, că împăratul și-ar fi dat învoiala la 10 pretențiuni de ale puterilor, între cari sunt: despăgubire de 700 milioane de taeli, plăți în decurs de 60 ani; ridicarea unui monument lui Ketteler în Peking; pedepsirea oficialilor, cari au avut conexiuni cu Boxerii; cassarea ciung-li-amenului; oprirea importului de arme etc.

Tratativele cu plenipotențiații chinezi încă nu și-au luat începutul.

Gubernorul Cretei.

Se anunță din Paris, că vizitele, ce le-a făcut prințul *George* al Greciei la curțile europene, vor avea drept rezultat, că puterile își vor da învoiala, ca prințul să fie ales de guvernor pe viață al Cretei.

Din Anglia.

Parlamentul Angliei a fost prorogat. În mesajul reginei se exprimă mulțumită parlamentului pentru votarea creditelor necesare pentru China și Africa-sudică.

Cuțit cu masă,
perie cu cap,
perie cu haine,
facile cu Paști.

4. Cu înțeles de cuprins sau de plin.

Când se zice că s'au dat Turcilor atâtea pungi de galbeni, neapărat că se înțelege că le-au dat pungile pline, nu goale.

În *Anton Panu* când se zice:

Vorbă se fie, ești bun,
Dă-mi o lulea de tutun

se înțelege că se-i deee tutun.

Când zice Românul că i-a dat Țiganului o oală de lapte acru, înțelege că i-a dat laptele din oală.

Aci e locul deci să se pună și es-

Un pahar de apă
și nu
Un pahar cu apă.

Nu mai zic că și în grecește ideea de plin se exprimă ori cu genitivul ori cu o prepoziție de genitiv; nu mai zic că și în limbile neo-latine se întrebuințează tot astfel, dar zicem numai că în românește, poporul — părintele gramaticii — când e vorba de plin zice:

Dă-mi un pahar de apă, nu un pahar cu apă,
Am văzut o sanie de roate, nu o sanie cu roate.
Am văzut o căruță de cisme, nu o căruță cu cisme.

Th. D. Speranță.

Din Orăștie.

Alegerea de paroch în Gelmar.
— Sedință festivă în memoria marelui Andrei.

Orăștie, Decembrie.

Responsabilitatea pentru înaintarea unui popor cade în cele mai multe cazuri asupra conducătorilor. Dacă conducătorii sunt la locul lor, atunci și poporul condus de acei conducători înfloresce și este capabil pentru fapte nobile și mărețe! Și cine sunt conducătorii firești și nemijlociți ai poporului nostru? *Profeții și învățătorii*. Este deci grea problema, ce le stă înainte credincioșilor unei comune bis., când e vorba să-și aleagă pe păstorul lor sufletesc; căci acesta ales fiind nu pe un interval scurt, ci pe viața întreagă, poate sau se conducă la fericirea vremelnică și vecinică pe credincioșii săi prin o conducere înțeleaptă, sau apoi prin neinteresare și alte fapte necorespunzătoare se înstrăinează pe poporul lui încredințat dela sine și prin aceea și dela sfânta biserică.

Ca să nu deviez însă dela obiect, mă reîntorc la constatarea faptului, că poporul credincios gr.-or. din comuna *Gelmar*, protopoparitatul *Orăștiei*, convins de adevărul, că precum e păstorul așa e și turma, cu ocaziunea alegerii de paroch săvârșită în numita comună Duminecă, 26 Noembrie v. 1900 și-a pus încrederea în o persoană vrednică, alegeând de paroch pe M. O. Domn *Ioan Popoviciu*, diacon și prof. la școala *Asociațiunii*.

Prin alegerea săvârșită pot fi mândri credincioșii din *Gelmar* că au acum în fruntea lor un om cu frumoasă erudiție, care acum și-a văzut dorința împlinită, adică de a putea lucra și din sul în viaa aceluia, la al cărui altar slujește.

Nu pot trece însă cu vederea nobila faptă, ce a săvârșit Prea Stimatul Domn *Ioan Berevoi*, mare-proprietar în comuna susnumită cu ocaziunea aceasta. Dinsul luând cu bucurie la cunoștință mersul frumos și... rezultatul alegerii, deși străin de legea noastră, n'a pregetat a veni în ajutor credincioșilor noștri din comuna susnumită, făcând promisiunea solemnă, că va dăruia 15.000 cărămizi arse pentru edificarea unei noue case parohiale. Prin această generoasă faptă, Prea Stimatul Domn *Ioan Berevoi* a adăos o nouă zală la lanțul binefăcărilor din partea părinților și moșilor săi pentru comuna *Gelmar*. Laudă și mulțumită i-se cuvine! Într-adevăr frumos exemplu de imitat și din partea altora!

Națiunea, care își cinstește pe bătaii săi mari, pe sine însăși se cinstește! Pătrunși de acest adevăr, mai ales în timpul mai nou, toate națiunile caută a săvârși memoria bărbatilor binemeritați al lor prin aranjarea de festivități impunătoare. Ca să nu mergem prea departe, putem privi la poporul maghiar ce sărbări frumoase a aranjat în zilele trecute în toate părțile țării în memoria poetului *Vörösmarty*. Dacă pentru un poet s'au făcut așa manifestațiuni grandioase, apoi să nu sărbări și noi memoria marelui nostru arhieru *Andrei*, numit cu drept cuvânt Moise al poporului român?

Cu durere constat marea lipsă de entuziasm pentru sărbarea memoriei marelui nostru arhieru, — cel puțin cînd din ziare — s'au aranjat abia în Sibiu, Brad, Brașov și poate încă undeva sedințe publice-festive sau serate în memoria marelui Andrei! Este condamnabilă această lipsă de entuziasm mai ales din motivul, că între împrejurările politice de acum nu ne este dat a sărbări memoria bărbatilor binemeritați pentru națiune, ci numai cel mult a acelora, cari și-au câștigat merite neperitoare pentru biserică și școală, singurele terene, pe cari ne putem valida și mișca mai liber. Apoi nici memoria acestor bărbai să nu căutăm a o sărbări în mod cât de modest?

Avînd acestea în vedere, corpul didactic dela școala capitală gr.-or. din Orăștie la inițiativa dirig. se C. Baicu, a aranjat în preșeara Sfântului Andrei o sedință festivă, care — deși în pripă aranjată — totuși a avut un succes deplin satisfăcător. Programul a fost următorul:

1. »La mormîntul marelui Andrei«, de D. Cunțan, cuartet.
2. Cuvînt ocașional, rostit de inv. dir. Const. Baicu.
3. »A căzut o rază lină«, pentru 2 voci, de C. G. Porumbescu, esec. de I. Armean, inv. (tenor) și C. Popescu inv. (bass).
4. »Pe apă«, pentru 2 vioare, esec. de I. Branga, inv. și C. Popescu, inv.
5. »Brîncoveanu Constantin«, poezie decl. de o elevă.
6. »Nu-i dreptate«, cor mixt de G. Dima, esec. de »Reuniunea rom. de cântărici«.
7. »Țiganul și sfinții«, de T. Șperanță, decl. de o elevă.
8. »Ce faci Ioană?«, cor mixt de G. Dima, esec. de »Reuniunea rom. de cântărici«.

Programului i-a premers un cuvînt de deschidere, rostit de inv. dirig.

Const. Baicu, cam de următorul cuprins:

»Popoarele antice aveau totdeauna o deosebită grijă de a eterniza memoria tuturor bărbatilor genii prin ridicarea de monumente în diferite centre ale țării, pe părăii cărora în liniamente generale se săpau momentele mai însemnate din viața și faptele lor cele mărețe. Acele monumente erau însă totodată și niște fari luminoși, cari încălezeau și dădeau generațiilor tinere simț de emulare întru a se avînta la idealurile, profesate de genii. Un astfel de geniu avem și noi Românii în reșosatul Metropolit Andrei și în lipsă de atari monumente, corpul inv. a improvizat această festivitate, pe care... etc. o declar de deschisă. Toate punctele din program au succed bine, în deosebi succes a fost cuv. ocașional, în care dl disertant a scos la iveală multe lucruri interesante și fapte nobile din viața lui Andrei baron de Șaguna. Asemenea bine a succed duetul »A căzut o rază lină«, precum și piesele de cor, cari secerând aplauze îndelungate, au trebuit să fie bisate.

În urma bunei reușite a acestei serate, corpul inv. a decis a aranja în fiecare an în preșeara Sfântului Andrei câte o serată. Deși intrarea a fost liberă, totuși din contribuiri benevole au încurs pe seama bibl. școl. suma de 35 cor. 96 bani.

În ziua Sf. Andrei s'a celebrat în biserică par. de către P. O. Domn prot. V. Domșa utrenia și parastas pentru odihna sufletului rep. mare Metropolit, asistînd tinerimea școl. împreună cu corpul didactic, precum și public numeros.

După finirea slujbei dumnezeiești, întrușiți fiind în școală, P. O. Domn prot. V. Domșa, prin cuvinte frumoase le-a tălmăcit micilor elevi însemnătatea zilei acesteia, atît pentru biserică și școală, cît și pentru națiunea noastră.

Astfel s'a sărbat memoria lui Andrei Șaguna în Orăștie. Aș avea deplină mângâiere sufletească, dacă aș ceti în ziare, că și în alte părți s'a sărbat numai așa de modest, ca în Orăștie memoria marelui nostru Andrei!

Un învățător.

Din Graz.

— Societatea „Carmen Sylva“. —
— 10 Decembrie.

Pentru dezvoltarea culturală a unui popor, tinerimea are un rol nu tocmai neînsemnat, nu doar că ea ar fi organul executiv al actualității, ci pentru că în ea zace întreg viitorul neamului.

Dacă în patria proprie nu poate tinerimea să-și valideze puterile așa, precum datorința ei ar fi, de sigur nu e vina ei, ci a sugrumătorilor, cari orbiți de patimă, contrar firii, sînt în stare prin mijloace nelegiuite să o împedeze în dezvoltarea ei culturală și astfel în parte chiar progresul întregului popor.

Avem însă tinerime respirată prin țări străine, unde »cultura« nu e considerată de atare, ca să fie prigonită și nimicită; din contră este »mamă« pentru toți.

Prin urmare și mijloacele pentru câștigarea ei sînt drepturi pentru toți.

Astfel vedem societăți »social-literare« în Paris, München, Viena, Graz etc.

Aceste societăți înfloresc din an în an și tinerii, cari desvoaltă pentru ele interes, se reîntorc acasă cu idei luminate și cu dor de muncă națională.

S'a mai amintit societatea »Carmen Sylva« din Graz.

Știm foarte bine, ce înseamnă Grazul pentru istoria tinerimii noastre — pentru istoria neamului.

Replica!!

Acea »Replică«, care umple pe Unguri încă și acum cu groază față de Graz. Acesta ar fi Grazul. De »Carmen Sylva« însă n'am auzit încă de mult aproape nimic. Causa e, că în anii din urmă numărul tinerilor noștri a scăzut într-un mod considerabil și foarte simțitor.

Cu toate, că ar fi 2 momente atrăgătoare:

Renumele istoric al Grazului amintit mai sus. Al doilea e mormîntul regretatului »George Candrea« adevărat luptător național — cu sentimente sincere românești și cu tărie în suferințele cauzate de niște oameni fără suflet.

Acest mormînt oare să fie părăsit? Să nu fie nime, care să se inspire din mărețele pilde, ce el le radiază?

Anul acesta sînt vr'o 15 tineri români și cu ceiață Români, ce petrec în Graz la vre-o 22 persoane.

Fiind numărul relativ destul de mare »Carmen Sylva« din nou și-a început activitatea conform nivelului, la care trebuie să stea.

Comitetul societății s'a constituit definitiv în modul următor:

Președinte: *Eugen Tarangul*, cand. teol. și jur.; Secretar și bibliot.: *Liviu Calefariu*, stud. în medicină; Cassar: *Eugen Rus*, stud. în medicină; Comisia literară: *George Novacovici*, stud. în

drept; *Octav. Racofan*, stud. în medic.; *Iuliu Vefan*, stud. tehnic.
Prima sedință ordinară s'a ținut în 8 Dec. în localul societății.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea sedinței prin discursul președintelui.
2. Verificarea proces. verb. din adunarea constituantă, ținută în 18 Nov.
3. Raportul comitetului.
4. Propunerile comitetului.
5. Eventuale propuneri și interpelări.

Dl președ. *Eugen Tarangul* în cuvinte însuflețitoare salută oaspeții apoi membrii, iar după aceasta își espune punctele programului de activitate, dintre cari amintesc:

1. Atragerea întregii suflări românești din Graz la »Carmen Sylva«.
2. Legături cu celelalte societăți surori.
3. Ținerea de sedințe literare.
4. Conveniri sociale.
5. Edarea unui Almanach.

Terminându-și între vii aklamări discursul, s'a trecut la ordinea zilei.

Dl *Liviu Calefariu* într'un esposu interesant și detaliat arată starea bibliotecii atrăgînd atențiunea celor prezenți asupra opurilor de valoare, ce conține, iar ca secretar amintește actele intrate și eșite.

Remarcabil a fost acel moment, când prin cuvinte melodioase și expresive roagă onor. societate de a întinde cu iubire frățască mîna spre acea societate, ce are are obârșie înaltă comună cu a noastră — spre societatea italiană, cu ajutorul căreia vom putea da dovezi eclatante între valorile străinismului de spre existența unui popor, ce se mîndrește cu tot dreptul de originea sa falcică.

Dl *Cassar E. Rusu*, în o schiță precisă raportează despre averea societății, care constă în cărți și puține parale depuse la banca »Făgețana«. Întreaga sedință dela început pînă la sfîrșit a fost un sir lung de discuții serioase și interesante.

Prima »sedință literară« se va țină în 22 Dec., pentru care s'a înșinuat dl *G. Novacovici* cu disertațiunea »*Rolul tinerimii române în lupta noastră națională*«, precum mai mulți domni cu declamări și cîntece executate pe violină.

După sedință a urmat o convenire socială, unde discursuri și cîntece românești au înveselit pe cei prezenți.

Un oaspe.

Dela Arad.

— 16 Decembrie n.

Onorată Redacțiune! Din nou sînt silit a apela la bunăvoința d-voastre rugîndu-vă, să binevoiți a publica următoarele rînduri.

În nrul 228 al preșutului d-voastre ziar am răspuns la atacurile îndreptate contra mea decătră pseudonimul »Nenea« apărute în »*Tribuna Poporului*«.

Am crezut că această scrisoare va pune capăt uneltirilor puse la cale contra mea cu rea credință.

Spre marea mea mirare, »*Tribuna Poporului*« nu vrea să mă lase în pace, ci își continuă calea pătătoasă de a mă calumnia.

În nrul 228 al »*Tribunei Poporului*« sub marca »un răspuns« între altele se află următorul pasaj:

»Domnul *Ioan Stefan*, secretar consistorial ne reaceară și ne autorizază a spune următoarele: dl *Stauber* redactorul responsabil al ziarului »*Aradi Közlöny*« i-a declarat, că dl *St. C. Pop* a dus decizul de suspendare tradus în ungurește spre publicare ziarului seu.

În urma acestei nouă minciuni am cerut deslășiri dela domnul *Stauber*, *József*, care »mi-a adresat următoarea epistolă scrisă în limba ungurească:

»D-sale Dnului Dr. *Stefan C. Pop* în Arad. La dorința d-voastre declar categoric, că în cauza de suspendare a lui *Moisă Bocșan*, decizul de suspendare nici în ungurește, nici în românește nu 'mi-l-ați adus; din contră noi am fost în această cauză la d-voastră, dar' nici pe această cale nu ne-a succed a căpăta acel deciz de suspendare. Foarte natural dar' că eu nu 'i-am spus domnului *Iancu Ștefănuș*, că d-voastră 'mi-ați fi adus spre publicare decizul de suspendare în ungurește sau în românește. Cu deplină stimă: *Stauber József* m. p., redactorul responsabil dela »*Aradi Közlöny*«.

Așa cred că sînt dispensat de a mai polemisa cu acești domni, cari nu aleg arma, când vorba e ca cineva e fie calumniat, pentru că bine știu ei: »calumniare audacter, semper aliquid haeret«.

Cu toată stima:

Dr. *Stefan C. Pop*,
advocat.

Daruri de Crăciun pentru săracii noștri.

Motto: »Mila dată săracilor te curăță de păcate, îți câștigă îndurare și viață vecinică«.

Inscripția lădiței
Reuniunii sodalilor
pentru crucerii săracilor.

La listele, ce circulă în scopul adunării darurilor, ce se vor împărți prin »Reuniunea sodalilor români din Sibiu« în preșeara de Crăciun între săracii noștri, au mai contribuit următorii: d-na Alexandrina Dopp, d-șoara *Eufemia Catona*, d-na *Sofia Simonescu*, d-na *Letitia Bologa*, d-na *Frâncu*, d-șoara *Cornelia Ciceiu*, d-șoarele *E. A. Broștean*, d-șoara *Leontina Beșu*, d-na *Ana Florea*, d-na *Elena Nadasy*, d-na *Aleman*, dl *Iuliu Covrig*, N. N., dl *Mihail Ganea*, ales preot în *Viștea-inf.*, d-na *Dumitru Ștefan*, N. N., d-na *Ioana Rebeaga*, fiecare cu câte 1 cor.; d-na *Iustina Bérză* 2 cor.

Laorēmile vîrsate de săracii noștri servească de cea mai înaltă recompensă pentru jertfa adusă, conform celor de sus.

Sibiu, 4/17 Decembrie.

Comitetul »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«.

Victor Tordășianu, *Ioan Apolzan*,
pres. notar.

CHESTIUNI ȘCOLARE.

Ceva despre statutele Reuniunii învăț. gr.-cat. din arhidieceasa Albei-Iulie.

De lângă Mediaș, Decembrie.

Statutele acestei Reuniuni au fost compuse în urma inițiativei Metropolitului de pie memorie *Ioan Vancea* de Buteasa, de o comisiune denumită încă de amintitul Metropolit sub preșidiul dlui canonic *Gavril Pop*, ca fost inspector școlar arhidieceșan, conlucrînd în acea comisiune domnii profesori dela preparandia din Blaj.

După multe corespondențe și pertractări între guvern și consistor statutele Reuniunii noastre fură aprobate din partea guvernului abia în anul 1897.

Scopul Reuniunii este foarte salutar și sublim, căci statutele dispun, ca să se întrunească și să îndemne la activitate în spirit religios toate puterile didactice de pe teritoriul arhidieceșan noastre; să se deștepte și cultiveze iubirea colegială și interesul față de cauza învățămîntului; să se înalte oficiul momentuos al învățătorilor conform progresului material și spiritual al timpului modern, așa încît învățătorul să poată corăspunde vocațiunii sale, atît pe terenul științific, cît și pe cel social, și astfel în școala lui încredințată să înflorească educațiunea și instrucțiunea religioasă și morală și prin aceasta să se promoveze bunăstarea patriei și a bisericeii.

Ce idei și noțiuni sublime și frumoase! Toate sînt în aceste cuprinse de câte are un învățător de lipsă în decursul serviciului seu. Putem fi mîndri că am avut așa superior binevoitor, care ne-a putut cu multe griji și fatigii, constitui și organiza Reuniunea noastră, în care fiecare învățător arhidieceșan își poate afla calea de a-și înmulți cunoștințele sale pedagogice de a-și cultiva iubirea colegială între confrăți și de a-și înalta interesele sale materiale. Statutele aceste împreună pe toți învățătorii arhidieceșani într'un corp legal, le-au dat mijloc de a-și putea valida puterile lor spirituale spre binele și prosperarea lor proprie, cît și spre înaintarea culturii poporului nostru și în urmă prin adunare de fonduri spre asigurarea intereselor sale materiale și asigurarea viitorului vîduvelor și orfanilor învățărești.

Pentru ajungerea acestor scopuri frumoase amintite în statute avem datorință sfîntă de a îmbrățașu cu tot adinsul Reuniunea noastră, precum fac fiii ei buni față cu mama lor, anume înainte de toate să ne înșcriem toți învățătorii ca membri ordinari; să solvim taxele anuale, neașteptînd provocări și indemnări, căci ce contribuim la augmentarea fondului Reuniunii dăm în interesul nostru propriu și al fiilor noștri; noi înșine să indemnăm pe colegii noștri restanțieri la satisfacerea obligațiunilor lor, controlîndu-i în această privință cu cea mai mare stricteță. După ce statutele conecd ca și parochii locali, ca directori școlari pot intra în Reuniune ca membri ordinari, să dăm acestor preoți, cari în interesul culturii poporului contribuiesc la mărirea fondului nostru distinsă stimă și recunoștință publicînd numele lor în jurnalele noastre ca pe binefăcătorii Reuniunii.

Mai departe se conlucrăm cu toții ca adunările despărțimîntelor cît și cea generală să corăspundă recerînțelor timpului, anume să ne adunăm la ele în haine de sărbătoare, pregătiți la discușiune calmă, serioasă și corăspunzătoare statutului învățătoresc; să nu concedem ca ori-și-cine să vătămă autoritatea adu-

nărilor noastre, când vorbește cineva, membru sau oaspe, se de adunării și prin sculare atențiunea cuvenită. Mai departe se ne pregătim la disertații aco modate scopului Reuniunii; fiecare se se fină onorat, că-și poate ceti disertația sa înaintea colegilor sei, înșinuându-se spre scopul acesta neprovocat, ear' aflându-se disertațiile de bune și folositoare se ne năsim a le publica atât în organul Reuniunii noastre din Blaj, cât și în celelalte ziare prin publicarea lor vom câștiga stima și recunoștința publicului cetitor și vom ridica nimbul statului nostru învățătorec.

În urmă, ca se le putem toate aceste efectul să alegem numai în centru, cât și în despărțiminte atam atari oficiali, despre cari se fim convingi înainte că nu vor privi încrederea noastră concentrată în ei numai ca o sarcină, ci o zel și abnegare de sine vor lucra la a jungerea scopului de a înainta interesele sublimale ale Reuniunii noastre.

G. P.

Cronica zilei.

Sibiu, 17 Dec. n. 1900.

Parastas solemn s'a oficiat ieri, Duminecă, în biserica gr.-or. din Sibiu-cetate, pentru odihna sufletului neuitatului Dr. Aurel Brode, fost director al băncii de asigurare mutuală „Transylvania”, dela a cărui mutare la cele vecinice se împlinesc tocmai 3 ani. La parastasul dat de neconsolabila doamnă Minerva Dr. Brode născ. Draghici, au asistat I. P. S. Sa Domnului arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu, cum și un mare număr de rudeni și stimatori ai răposatului. Cantările funebre au fost executate de corul elevilor seminarului „Andreian” sub conducerea profesorului D. Cuișan.

Alegerea de protopop în Săliște. Ni-se depeșează că cu mare înfăptuire și cu unanimitate a fost ales azi de protopresbiter al Săliștei Dr. Ioan Stroița, profesor seminarial în Sibiu.

Necrolog. Subscriși cu inimă adânc înrăstărită anunșăm tuturor rudeniilor, amicilor și cunoștințelor, că iubitul nostru fiu Romul I. Petric, casar în pens. al institutului de credit și economie „Albina”, a răposat în 2/15 Decembrie a. c. după un lung și greu morib. în etate de 51 ani, lăsând în urmă pe soția sa cu 5 copii minori în grele suferințe. Rămășițele vor aștepta ale regretatului decedat se pomenesc spre odihnă vecinică Luni, 4/17 Decembrie a. c., la 2 ore p. m. din capela sanatoriului de stat din loc. în cimitirul gr.-or. „Poarta Turnului”. Fie-i memoria binecuvântată! Sibiu, în 2/15 Decembrie 1900. Zoe Petric n. Onișiu, Ioan Petric, protopopul Brașovului.

„Academia ortodoxă”, soc. acad. teol. pentru literatură, retorică și muzică bisericească în seminarul archidieceșan din Cernăuți s'a constituit pe anul adm. 1900/1901 în următorul mod: Președinte: Ioan Coțec; secretar de externe: Ioan Dobre; secretar de interne și econom: Petru de Teut. Secția literară: Președinte: secției și v.-pres. I.: Aurel Crăciunescu; Adlatul I.: Dimitrie Vologemo; Adlatul II. și casar: Vespasian Reuș. Secția musicală: Președinte: Adlat I. și v.-pres. II.: Arcadie Bocancea; Adlat I. și controlor: George Cosmovici; Adlat II. și bibliotecar: Adrian Luștean. Comisia revizitoare: ref. Const. Grigoriu, adlat Valerian Șesan și Isidor Pașcan.

„Pentru masa studenților” în Brad a binevoit On. Domn Ioan N. Bidu, comerc. în Brașov a dona suma de 6 cor., șese coroane. Primească mulțumită caldă și spre bucuria sufletului aibă cât de mulți următori. Vasile Boneu.

Post de medic. Devenind vacant postul de medic comun al în frunțașă comună din Bănat Petrovasela (Românesc-Petre) aproape absolut — românesc — atragere din vreme atențiunea dlor medici români, cari ar voi să ocupe acest post. Concursul se va eserie cât de curând și va fi publicat și în foaia noastră. Amănunte se pot căștiga și până atunci dela redacțiunea foli noastre.

Bulgari dinamitarzi. Din Salonihi se serie că ascultătorii școalei comerciale române de acolo au aranjat un banchet în amintirea zilei de Sf. Mihail. Bulgarii ca se-și stimpere ura contra Românilor au hotărât ca în ziua banchetului să arunce în aer cu dinamit școala cu elevi ca tot. Din nenorocire planul infernal a fost descoperit la timp și astfel s'a crușat viața câtorva sute de oameni.

Dezert de Crăciun al soldaților englezi, ce se luptă în Transvaal va fi în anul acesta câte o piesă de 5 funți sterlingi fiecărui soldat. În total statul englez va împărți ca dar de Crăciun suma de 30 milioane coroane. Afară de aceste comandanții vor fi remunerați special. Astfel lordul Roberts va primi 50.000 coroane, Kitchener 40.000 coroane etc.

Tolstoi fiul contra Tolstoi tatăl. Din Lipsa se telegrafează că în curând va apărea acolo o importantă scriere a fiului marelui Tolstoi. Scrierea va purta titlul „Chopin-Prelude” și va combate fără crușare renumita scriere „Sonata-Kreuzer” a lui Tolstoi tatăl. E interesantă lupta spirituală, ce o duce fiul contra marelui părinte. Tinărul Tolstoi prin scrierile sale 'și-a asigurat deja un nume destul de celebru în literatura rusă.

Papacosta a murit. Temutul spărgător de case, renumitul Dimitrie Papacosta a murit în închisoarea din Vaș. Deja de cinci ani era Papacosta oaspele închisorii din Vaș, de unde a fugit acum câțiva ani, când în urmă a fost arestat în Sighetul-Marmăției. Papacosta și bolnav fiind de atunci încoace și-a purtat ca un rob de model și acum 'și-a dat obștescul sfârșit spre bucuria proprietarilor de case wertheimiane.

Fără cruce... Foarte caracteristică pentru stările actuale din Ungaria este și pirea, ce ne sosește din Budapesta, și anume că consiliul universității a hotărât ca în salele universității să nu fie afișată crucea, simbolul creștinismului. Se știe anume că tinerimea creștină dela universitatea din Budapesta a cerut ca în toate salele de învățământ să fie afișată crucea. Asupra acestei cereri a decis senatul universității când a enunțat cu majoritate de voturi că în salele universității nu trebuie cruce. Trăească semitismul gulguit de scumpii noștri patrioți!

Statua lui Goethe. Venezii iubitori și de artă și de măiestriei aceleia au ridicat nemuritorului Goethe o imponentă statuă, a cărei desvîlire s'a desvîrit ieri în mijlocul unor sărbări entusiaste. Monarhul, sub protecția căruia a lucrat comitetul monumentului încă a luat parte la sărbarea desvîlirii, unde a ținut o entusiastă vorbire.

Pasagerii Bucureștilor. După o statistică înaintată de direcția căilor ferate primăriei capitalei române, se constată că în întreg anul 1899, au sosit în capitala București: prin gara de Nord 750.340 pasageri, prin gara Filaret 85.183, ear' prin gara Dealul Spirei 2660 de pasageri.

Pete mari pe soare. Acum sunt pe soare, sau cel puțin erau nu de mult, trei pete mari, două aproape una de alta și a treia mai departe ceva. Au o parte foarte neagră și în jurul aceleia o penumbră gălbue cenușie. Firește că zisele colorii sunt numai din pricina contrastului, căci în adevăr, chiar partea cea care ne pare cu desvîrire neagră tot ne trimite o cătătime mare de lumină. Cu atât mai mult trimite penumbra. În jurul petelor celor mari, se află multe mai mici și o mulțime de părți foarte luminoase (focule). Se pare că o se înceapă earși o perioadă de activitate mare în soare. Petele de acum sunt cu puțință să se vadă chiar și cu o lunetă de teatru, firește însă că trebuie să ne apărăm ochii cu sticle colorate sau afumate.

Avis. Cele mai nouă preparate pentru înfrumșetarea teintului ale farmacistului Haupt se află în cea mai proaspătă preparație, la renumita parfumerie Meltzer în Sibiu.

CĂRȚI ȘI REVISTE.

„Sămbăta morților”.

— Voi din presă. —

„Noua Revistă Română” serie următoarele: „Sămbăta morților”, dramă din popor, localizată de Teodor V. Păcățian. — Ionel, feciorul unei Văduve, un morar avut și sgârbit, ce nu putea suferi pe Ionel. De giaba sunt toate demersurile primăriei pe lângă Petrilă, acesta numai se infurie și suferințele Ileanei se înmulțesc. Petrilă cere dela Ileana să nu mai audă cânteoul de fluier al lui Ionel, și el de dragul Ileanei își sfarmă fluierul, singura lui mângâiere, dar' cu el deodată se mântuiește și credința, nădejdea inimii lui. De neocăz pleacă la cărmă, aici se întâlnește cu groparul care îi spune că la 12 se ved în cimitir toți cari vor muri în cursul anului. Ionel pleacă la cimitir să vadă dacă morarul, care este ofticos, nu este între morții anului. Aici adoarme și în vis 'i-se arată că a văzut pe Ileana. Pleacă grăbit și desperat, întâlnește pe morarul și pe groparul. Morarul din unele vorbe ale lui Ionel deduce că Ionel l-a văzut între cei ce vor muri. Aceasta îl înspăimântă și se îmbolnăvește. Ileana curioasă vine și ea la Ionel și îl întreabă, el îi mărturisează că a văzut-o. Acum Ionel nu mai are nici liniște, își propune să iee lumea în cap, dar' mai vrea să vadă odată pe Ileana, se duce la ei în ogradă. Morarul bolnav eșise

să-și ascundă comoara, se întâlnește cu Ionel și cade mort. Vine Ileana și-i strigă: Ucișag. El desperat pleacă din sat. Ileana e bolnavă și înainte de moarte prin stăruința preotului iartă pe Ionel și îl roagă să-i cante afară din fluier, ca odată în vremea fericeite; moare în cânteul fluierului.

Di Păcățian, de altfel recunoscut ca bun traducteur, a localizat cu mult succes această piesă, care are multe părți instructive pentru popor. Teatrul Ardelenilor este în formare, și deocamdată se reduce la reprezentațiile tinerilor diletanți, cari sunt foarte răspândite, interesându-se de ele cu multă dragoste chiar și țărani. Repertoriul acestor reprezentații e cules aproape tot din comedii lui Alexandri și Vulcan. „Sămbăta morților” e chemată să introducă în teatrul popular al Ardelenilor și drama. Localizarea dlui Păcățian corespunde ideilor și modului de gândire al țăranelor.

„Unirea” din Blaj serie următoarele: „A apărut, de Teodor V. Păcățian „Sămbăta morților”, dramă din popor, în 5 acte, localizată după Raupach, preț 60 bani. Salutăm cu plăcere orice carte cu tendință moralizatoare, cum e și aceasta și o recomandăm cetitorilor noștri.

La

Abonament lunar

pentru

Decembrie st. vechiu

învăț

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

POSTA REDACȚIUNII.

Amicul, București. 'Ți-am trimis ieri scrisoare particulară. Ai primit-o? Salutare!

De pe Valea-Jului. Nu se publică. Rău ați făcut, ca ați colindat pe la Budapesta, fapt ce nu se poate „esplia” și nici „înfrumșea”.

Bibliografie.

Cartea poporului român.

Astfel trebuie să numim „Căldarul Poporului”, atât de iubit de poporul nostru.

„Căldarul Poporului” pe anul 1901 se estinde pe 159 pag. și mai bine de două coale inserate. Ca de obicei Căldarul are două părți principale: partea calendaristică și partea literară-economică.

Partea calendaristică.

Partea calendaristică se estinde pe 37 pagini.

Cuprinsul e următorul: Pe cele dintâi două pagini sunt date despre anotimpuri, întrecimi, rețetele anului, posturile etc. Întrere ele remarcăm, ca ceva nou: zilele critice ale anului, după vestitul Falb. Sunt cu totul 25 de zile critice, înșirate în ordine cronologică.

Urmează lunile anului. Aci observăm, că de mai mulți ani se puneau 'și fiecare lună povețe economice. Crezând că cetitorii Căldarului în cursul timpului își vor fi însemnat aceste povețe, am dat în locul lor preziceri despre vreme și sfaturi și termine.

Ca să se vadă cât de folositoare sunt aceste, dăm aci sfaturile și terminele dela două luni:

Ianuarie 1901.

Vremea.

(După căldarul de 100 ani).

Vremea în luna Ianuarie, cu puțină întreprer, va fi friguroasă. În 30 a lunii se moaie riguri.

Sfaturi și termine.

Până în 31 Ian. trebuie înștințate (prin notari; la oraș prin magistrat) datoriile intabulate pentru scărirea dării.

Foaia de mărturisire la darea de câștig clasa III. și IV. (meseriași, neguțetori etc.) trebuie dată până în 20 Ianuarie. Foaia de mărturisire despre camete și rente până în 15 Ianuarie. Înștințarea cânilor pentru dare în decursul lunii.

La începutul lunii trimite abonamente la foi.

Noembrie 1901.

Vremea.

(După căldarul de 100 ani).

Din 1—22 timp urit, cu ploii reci și schimbăcios; în 23 vreme senină; în 24 vreme moale, în 28 ploii, schimbăcios; în 30 timp de iarnă.

Sfaturi și termine.

În anul acesta în decursul lunii Noemvrie se înștințează chiriile de casa, pentru măsurarea dării pe 3 ani. Până în 15 Nov. se plătește darea directă.

Se aproprie iarna, în seriile lungi de iarnă e bine să cetești cărți bune, ca să-ți aduni cunoștințe folositoare.

După luni vine cronologia, domitorii, posta și telegraful, timbrele și earși ca nou în „Căldarul Poporului” un sematism, în care se cuprind date despre tot ce alcătuie puterea noastră culturală, anume: bisericile române (biserica gr.-or. și gr.-cat.), școalele (școalele populare, de mijloc, pedagogii și teologii, școale de fete) și reuniunile (culturale, reuniuni de femei, de cântări, de meseriași, de binefacere, de agricultură, de negoț, tipografii, bănci și înștiri sătești). La fiecare din aceste sunt numite persoanele, cari stau în fruntea lor. Ca exemplu dăm aci din ele un mic capitol:

Reuniuni de meseriași.

Scopul reuniunilor de meseriași este cultivarea breslei meseriașilor și sodalilor. Astfel de reuniuni avem în:

Sibiu. Președinte: Victor Tordășianu.

Brașov. Președinte: Arseniu Vlaicu, profesor.

Sebeș-săseșc. Președinte: Zevedeu Murășan, prot.

Cluj. Președinte: Basiliu Podoabă, director de bancă.

Săliște. Președinte: Dum. Banciu, apotecar.

Lugoș. Societate cojocariilor.

În întemeiere sunt astfel de reuniuni în Turda, Făgăraș etc.

Partea calendaristică se încheie cu un articol despre banii cei noi și banii din România.

Credem, că în chipul acesta ne-a succed a face nu numai interesantă, dar și folositoare și instructivă partea calendaristică.

Partea literară-economică.

Partea a doua, literară-economică cuprinde 24 de articoli și articolași și 16 ilustrații, cu o estensiune de 7 coale, tipar mărunt. La alegerea și aranjarea materialului s'a urmărit scopul, ca cuprinsul Căldarului să nu fie numai amuzant, ci totodată și instructiv.

Partea literară începe cu o mică bucată literară: Tatăl nostru al Românilor, care se sfârșește astfel:

Și nu ne duce pe noi în ispită nepăsării față de națiune, și mântuiește de cel rău pe tot neamul românesc! Amin!

Urmează o legendă drăguță: Floarea soarelui, scrisă de Simin, anume pentru Căldar. După o glumă și un cântec de Ioșif Stanca, dăm de portretul marelui poet din incidentul, că anul acesta s'au împlinit 10 ani dela marea lui. Cum Alexandri e bine cunoscut la noi ca poet, în Căldar se scoate mai mult la iveală rolul politic, ce l-a avut Alexandri și serviciile ce le-a făcut patriei sale la unirea principatelor române. De aceea pe lângă o poezie: Stelele, se dau din scrierea lui: Miștile mele politice, trei capite interesante, trei audiențe la Napoleon III. în 1859, unele din cele mai frumoase pagini ale trecutului României. Din aceste poporul poate să vadă și să iee învățătura, că în vremile noastre nu e destul a te lupta numai cu arma, ca să-ți poți ridica neamul și să-ți faci patria liberă și nemămurată, ci trebuie să știi lupta și cu mintea, sau pe calea diplomatică. Un popor adevăat trebuie să aibă oameni viteji pe câmpul de luptă, dar' și apriși și isteți luptători pe terenul diplomatic.

După audiențe urmează o frumoasă poezie în stil popular, de Vioara Magdu, în care fata de țeran se plânge, că 'ar scrie bătăii cartei, dar' nu poate, căci

... mamea'n loc de scrisoare
M'a-nvățat să torc țioare.
Și în loc să-mieș cetitul,
M'a-nvățat mamea țesutul.

Articolașul ce urmează: Podoabe din orașele României cuprinde explicația celor 5 ilustrații din București și Iași, cari sunt: Din calea Victoriei, Statua lui Mihail-Viteazul, Biserica Domniței Bălașa, Biserica Metropoliei din Iași și Edificiul gării din Iași. Am dat aceste ilustrații, ca poporul nostru să vadă, că acolo unde Românilor e stăpân pe soartea sa 'și-a ridicat și-și ridică zidiri monumentale, cum au toate popoarele mari și înaintate.

După o anecdotă în versuri și două articolașe instructive („De-a dărilor” și „Ce este Enciclopedia română”) se dă un articol despre Iancu cu ilustrația: Înșmormentarea lui Iancu, și o mică colecție de poezii populare. Mulțimea de doine și poezii populare ce se află pretutindenea printre Români despre Iancu este o puternică dovadă, că Avram Iancu a fost eroe național.

Să știți — se zice în Căldar — că nu-ai acela e erou, care cântă de popor în doine de mărire și în doine de jale; numai acele viteazuri vitejilor, a cărui fapte și viteji se spun în legende, lângă vatră, la focul de stejar și a cărui nume face să tresale sufletul unui popor întreg.

De aceea nu e mirare, dacă și azi poporul cântă:

Sună codrul și răsună,
Sună codrul, nu-i mînciună,
Că carle Iancu
Pe dealul Feteleului
Merg scîlpînă ca stelele
Și lucind ca soarele,
Și la boi coarne de ceară,
Nu-i viteaz ca Iancu-n țeară!

Articolul despre Iancu și reminiscențele date, formează câteva pagini din cele mai prețioase ale Căldarului.

Răvașul nostru. După o poveste de P. Ispirescu, urmează Răvașul nostru, una din puterea de atragere a „Căldarului Poporului”. În Răvașul de acum, ca și în cele anterioare, se povestesc toate întâmplările mai de frunte ale unui an trecut, mai întâiu cele românești, apoi din monarhie și din lumea mare. Aici dăm și de frumoase ilustrații, cari priveș Răvașul și cari sunt următoarele 7: Francisc Ferdinand, moștenitorul nostru de tron și soția sa prințesa Sofia (Chotek), Victor Emanul III., noul rege al Italiei, regele și regina Sărbiei, vânduva împărăteasă a Chinei și chipul unei biserici chineze.

După Răvaș, care se estinde pe mai mult de două coale, se continuă partea literară cu poezii, anecdote, portretul și schița poeziei, a archimandritului Dr. Ilarion Pușcariu, și economie (Meseriile și negoțul la noi și Povețe economice).

Partea literară se încheie cu o glumă ilustrată („Dragoste între Jidani”), după care urmează apoi țirgurile și înșeretele.

Cum se poate vedă din această schiță, „Căldarul Poporului” nu numai e bogat în material, dar' e și alcătuit astfel, ca să fie folositor în toate privințele poporului nostru. În raport cu aceasta prețul lui este foarte mic, așa că 'și-l poate procura și omul mai lipsit. Din aceste motive „Căldarul Poporului” n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească.

„Ilustratele Iancu” Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfăpșează întrun splendid peisaj cimitirul din Tebea.

Pe aceasta se mai ceteș și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N'or pută ca să îniece
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă „Goromul lui Horia” Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amândouă ilustratele sunt lucrate cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo decet să folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „ilustratele Iancu”, din cari vor mai urma o serie întregă.

de politică. În marea crasă politică națională, care nici astăzi nu s'a sfârșit, dl Raica aruncă prin studiul sau o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

„Țiganiada” sau „Alexandria ai țigănească”, o preafumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaiusitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciureu în Brașov. Preț 45 cr.

Sosiți în Sibiu.

La 16 și 17 Decemvrie n. 1900.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Knippenberg, privatier din München; Antonovich, căpitan din Brașov; d-na Mauksch din Mediaș; Hochschild, director din Agnita; Horváth din Iași; Schmitt din Brașov, locotenent; Ilermann, Fiala, din Brașov, oficiali; Papay cu soția din Chezd-Orgoheiu, Gross din Budapesta, Weintraub din Nürnberg, Schlesinger din Cașovia, Kahle din Cluj, Freund, Weinberger, Grauer, din Viena, Contele Mikes din Cluj, comercianți; Strasser, antreprenor din Cluj; Fleischmann, medic veterinar din Blaj; Löwinger, inginer sup. din Budapesta; Dr. Bunea, profesor din Brașov; d-na Benedek cu fca, din Sibighioara, Binder cu familia, din Sebeș-săseșc, privatieri; Kieselbach, Neugebauer, din Viena, Kugel, Brauer, Szandrey, din Budapesta, Papp din Făgăraș, comercianți.

Hotel „Meltzer”: Ciugudean din Vindard, Antonescu din Rimnic, privatieri; Oniga din Mikloslaka, Dopor din Markos, preoți; Szentmiklossy, voiajor din Budapesta; Rosenberg, liferant de lemne din Făgăraș; Morariu, cand de adv. din Iași.

Hotel „Habermann”: Schuster, econom din Marpod.

Pentru redacție și editură responsabili: Andreiu Bațeaș. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Ioșif Marschall.

C onfecțiune

de Jackette, Paletton-e,
gulere pentru dame și
domnișoare.

Numai după cel mai nou
fason în genul cel
mai fin și mai mijlociu
la

Julius Wermescher,
Sibiu, strada Cisnădiei nr. 1.

[402] 5-8

Din editura „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 cote tip, broș, elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stojerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 25 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgelenii. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legenda populară din gîrlă Născuțului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojuna Năncovă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrină. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului. De George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldura cu trei picloare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovray. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelen. Novela de Björnsterne Björnson. Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăciunului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Mijlocul probat prin autorități medicale și în spitalele mai mari folosit cu rezultat excelent este:

spirt de reumă (Reuhma-Geist)

cu efect sigur și extraordinar grabnic contra gicht, reumă, ischias etc.

Efectul este în unele cazuri așa de extraordinar încât adese-ori și la cele mai învechite boale după întrebuintare de câteva-ori înecată durerile cele mai acute.

Durere de dinți și de cap se vindecă în 5 minute.

Prețul unei sticle cu instrucție pentru folosit costă 1 cor., în calitate mei tare 2 cor. 40 bani.

Se capătă aproape în toate apotece la.

Pe postă cu rambursă sau trimițându-se banii înainte se expediază de către subscrișul

WIDDER GYULA,

apotecar în S.-A.-Ujhely.

Depositar principal în Budapesta la apoteca dlui Josef Török, Király-utca 12 și la Egger Nádor Apotheke, VI., Váci-körút 17, în Sibiu la apotecile I. C. Molnár, Gottlieb Henrik, E. Rummel, în Sebeșul-săseș la apoteca Ludwig Binder, în Mediaș la apoteca Josef Oberth, în Cehalm la apoteca Ed Victor Melas. [892] 11-20

Distins cu diplomă de onoare și medalie de aur la expoz. din Cairo 1895 și la expoz. igienică din Londra 1896.

Nenumărate scrisori de recunoștință și mulțumiri. Efect vindecător admirabil.

A apărut și se află de vînsare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al „Reuniunii sodalitilor români din Sibiu”, cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1901.

Prețul 40 bani + 10 bani porto. Vânzătorilor li-se dă rabat cuvenit

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului”

Prețul 70 bani plus portul postal

Reuniunea agricolă prin editarea acestei cărți folosește a umplut un gol adănc simțit la literatură satpăritului. Broșura este scrisă de un frumos învățător, stupar priceput. Efectuază pe scurt tot de ce are trebuință a stupar. Se recomandă cu deosebire ca premiu pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil: Ioșif Marschall.

Infinit

multe soiuri de pomadă, pudră și săpun

pentru înfrumșetarea peliței obrazului

se recomandă prestatimelor dame în timpul mai nou. Totuși nici un preparat nu 'și-a putut face așa grabnic intrare și răspândire în cercul damelor, ca preparatele farmacistului Haupt.

Desfacere și expedare sub cea mai strictă discrețiune din prima și unica prăvălie specialistă în Ardeal:

Parfumeria Meltzer,

strada Cisnădiei (edificiul comandei de corp), în Sibiu.

[182] 4-5

Gustav Meltzer,

fabrică de săpun și lumini, strada Gușteriei, în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor și celei mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Poturi românești din diferite părți.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianuș, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Cuprinsul cel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numeri singuratici la 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna”.

→ Apare de două-ori pe lună. ←

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiul-român 20.

Cu cola orarea celor mai distinși literați.

Lectura cea mai aleasă.

Un număr 1 corovană.